

Atalante 1987–1996

Atalantes historia kan grovt delas in i tre perioder om tio år. Det som sätter avtryck de första tio åren är dansgruppen Rubicon, ett framväxande fritt dansliv, scenen som mötesplats och en egen tidning. Den andra perioden präglas av vidgade nätverk, festivaler, serier och en ny organisation. I den tredje perioden får nya medarbetare en viktig roll, och verksamheten blir mer fokuserad på en stabil gästspelsverksamhet, residens och mentorskap, parallellt med att scenens egna huskonstnärer fortsätter utveckla sitt arbete.

Flera faktorer bidrar till att forma Unga Atalante de första åren. Först och främst är det **Dansgruppen Rubicon** och de tre koreografernas egna föreställningar på scenen och ute i staden. De lägger an en tydlig kompromisslös ton vad gäller konstnärliga uttryck, viljan att utforska det okända, kommunicera angelägna idéer, våga gå egna vägar och inte värja för vare sig tystnaden eller det provokativa. De syns i offentligheten, hörs i det konstnärliga samtalet. I sina föreställningar samarbetar de med tongivande konstnärer inom dans, musik, bild, ljus och ljud. Dessa blir därigenom en del av den inre kretsen kring scenen.

Samarbetet med **Musikhögskolan** under de första åren gör Unga Atalante till ett nav för unga musiker, sångare och kompositörer från den samtida musikkonsten.

Program där artister från olika genrer visar utdrag och berättar om sin konst blir tidigt en självklar del i verksamheten. Varieté Atalante och flera festivaler blir en förlängning av denna strävan efter att **möta både publik och andra konstnärer**.

Gästspelen blir tidigt ett viktigt komplement till de egna föreställningarna. Unga Atalante vill visa angelägen samtida scenkonst i Göteborg och ha en repertoar som engagerar.

Viljan att nå och vårda en **publik** finns med starkt redan från början. Detta leder till att scenen 1989 startar en egen **tidskrift**. Den blir så småningom också ett språkrör för det starka **kulturpolitiska engagemang** som finns på Unga Atalante.

RUBICON

Rubicon huvudman

Under den första tioårsperioden är dansgruppen Rubicon huvudman för scenen. Gruppen erhåller offentligt stöd som finansierar både driften av scenen och de egna dansföreställningarna. Allt starten 1978 har Rubicons föreställningar skapats gemensamt av de tre, till en början fyra, koreograferna, och de har själva dansat i sina verk.

När de startar Unga Atalante driver de scenen tillsammans och gör det med den styrka som kommer ur att vara en grupp.

Samtidigt etablerar de sina egna konstnärsskap, som självständiga koreografer. De fortsätter några år att dansa i varandras verk, och gör fram till 1992 Stadens Dansare, de platsspecifika installationerna ute i stadsrummet. Men de skapar inte längre scenföreställningarna tillsammans utan börjar i stället utveckla personliga och ganska olika konstnärsskap. Alla tre har ett starkt intresse för andra konstformer och arbetar i nära samarbete med kompositörer, bildkonstnärer, designers och fotografer.

Eva Ingemarsson

Under de första tio åren gör Eva Ingemarsson en större scenproduktion nästan varje år. Det är oftast föreställningar med flera dansare där det rumsliga och visuella har en stor plats med scenografier och material som ofta är den idémässiga utgångspunkten. Hon samarbetar alltid med andra konstnärer. Samtidigt står koreografin och rörelsen i centrum, med en stark tro på dess förmåga att uttrycka något viktigt. Alla föreställningar har nyskriven musik. Hon gör också ett flertal projekt på andra platser och flera egna solon. Niklas Rydén blir med åren en återkommande kompositör.

Gunilla Witt

Gunilla Witt etablerar sitt konstnärsskap i en serie solon om kvinnliga perspektiv i världen. De har ett

litterärt anslag och Gunilla Witt debuterar som poet 1994. Flera av verken skapas platsspecifikt utanför scenen i samarbete med ett team av medarbetare och spelas sedan på scenen i en anpassad version. Poesin och orden är viktiga byggstenar i hennes verk. Liksom intresset för olika perspektiv, olika blickar och därigenom möjligheterna hos olika slags rum. Dansen är ofta minimalistisk, gestisk, utmejslad efter vad den vill berätta.

Gun Lund

Gun Lund gör föreställningar där hon experimenterar med form, material och ljus, och där ny musik har en framskjuten position. Hon har ofta musiker med som spelar live och drar sig aldrig för att omskapa scenrummet när det behövs. Den kompromisslösa dansen står i centrum och ofta är det flera dansare med på scenen. Hon skapar också monumentala utomhusföreställningar som I Gudars skymning, vid havet, och Världens tak, på hus i Göteborgs centrum. Lars Persson är en nära samarbetspartner i många av verken.

Rubicon, som grupp, driver Unga Atalante de första tio åren tillsammans med Lars Persson, Niklas Rydén och några andra medarbetare. De gör gemensamma projekt utanför scenen, arbetar kulturpolitiskt, skapar festivaler och mycket annat. Men som danskonstnärer går de sina egna vägar, släpper fram sina egna personliga konstnärliga röster.

TURNÉER

Hemliga dagar

Sommaren 1988 reser hela Unga Atalante till Mora för att gästspela med Eva Ingemarssons föreställning Hemliga Dagar. Scenografin är jättelika garderober och sällskapet som reser med sina familjer är på över femton personer. Alla bor i stugor på campingplatsen.

Figurligheter

Rubicons barnföreställning Figurligheter från början av åttiotalet, efterfrågas fortfarande tio år efter premiären. Sammanlagt spelas den fler än tre hundra gånger, bland annat i Stockholm 1989 och i Umeå 1991.

Grönland

Teater och dans i Norden bjuder i augusti 1992 in konstnärer från hela Norden till ett två veckors seminarium i Sisimut på Grönland. Eva Ingemarsson är en av de fyrtiofem inbjudna och deltar i en ambitiös samtalskursverksamhet både som instruktör och medverkande. Hon visar också dans. Hon lär känna författaren Märta Tikkanen vilket leder till att Märta och Eva presenterar en gemensam kväll på Atalante.

Moskva

Åke Parmerud skapar tillsammans med bland andra Eva Ingemarsson 1995 "Elektroakustisk natt", ett program med dans och elektronisk musik. Tillsammans med Stockholms Saxofonkvartett åker de sedan till Moskva och visar delar av materialet på en festival.

DANSEN

Den fria dansen

Första halvan av åttiotalet finns nästan inget professionellt dansliv i Göteborg utanför Stora Teatern. Villkoren är dåliga för de som vill arbeta danskonstnärligt både vad gäller träning, lokaler, organisation och produktionsvillkor. Därför blir Rubicon och Unga Atalante under slutet av åttiotalet en drivande kraft i skapandet av strukturer för den fria dansen i Göteborg. Daglig träning för frilansare startar på scenen och man bjuder in lärare, även internationella, till workshops och kurser. Rubicon är också med och startar Dans i Väst, sedermera Danscentrum Väst, en organisation för den västsvenska dansen.

Koreograferna i Rubicon blir viktiga för en ny generation dansare genom att de regelbundet erbjuder

anställningar i sina föreställningar och utomhusprojekt. Detta gör att fler väljer att stanna i Göteborg och under nittiotalet växer ett oberoende dansliv fram, där antalet yrkesverksamma kan börja räknas i tiotal i stället för några få enskilda.

Snart kommer flera av de nyetablerade danskonstnärerna i västra Sverige till Unga Atalante med egna projekt och föreställningar, och scenen blir en viktig mötesplats för dansgenerationen efter Rubicon.

Olika stilar

Den västsvenska dans som växer fram under nittiotalet har flera olika ansikten. Den är överlag personlig och går gärna egna vägar snarare än att luta sig mot trender, auktoriteter och olika tekniker. En förklaring till detta kan vara att det i Göteborg finns få arbetstillfällen för frilansande dansare. Det bidrar till att nästan alla som etablerar sig inom dansen väljer att bli sina egna danskonstnärer och utveckla en egen koreografisk stil. Självklart påverkar tendenser i tiden, men det personliga i tilltalet är starkt.

Den lyriska modernismen

En tongivande gren av den fria dansen under åttiotalet är den abstrakta, lyriskt poetiska dansen, där tron på rörelsens förmåga att kommunicera mening är en viktig del. Den behöver inte symbolisera eller gestalta, den besitter en egen kraft, precis som en solist i instrumentalmusik. Många koreografer inom den här riktningen väljer att arbeta i konceptuellt, visuellt och scenografiskt utarbetade rum, ofta i nära samarbete med konstnärer, scenografer och ljusdesigners. Musiken är ofta modernistisk, abstrakt och minimalistisk.

Dansteater

Flera av de koreografer som under nittiotalet visar verk på Atalante väljer en riktning som går mer mot dansteater. I vissa fall innebär detta att man konceptuellt lyfter ett fenomen, en företeelse, en situation. Det kan vara ett avsked, ett maktförhållande eller en träningstrend som belyses och gestaltas i en dansberättelse. Några arbetar också med text. Ibland i tal, ibland med sång. Dansen blir en självständig och oförutsägbar ledsagare och kommentator till texten. Musiken är ofta mer traditionell och scenbilden har inte sällan inslag av vardagsrealistiska objekt.

Powerdansen

Som vore det en reaktion mot den långsamma allvarliga lyriska minimalismen kommer under åttiotalet en våg av kraftfull fysisk dans, ofta med manliga koreografer. Den vill återta en plats inom konsten för starka kroppar med massor av energi och teknik som vill just dansa. En del av denna våg hämtar inspiration från den framväxande street-dansen och hiphopmusiken. Här arbetar man med rytmisk musik från både experimentell rock, hiphop och populärmusik.

Politisk burlesk

Flera av de nya koreograferna använder show, satir, ord, sång och glittriga kläder i ett slags samtidskritisk burlesk. De tar upp frågor om kulturpolitik, dansens ställning i samhället och feministiska frågor, som patriarkala maktstrukturer inom kulturen och synen på kvinnliga dansare. Både koreografiskt och musikaliskt leker de gärna med populärkulturella schabloner, något som under nittiotalet blir allt vanligare inom en danskonst som tidigare sett det som livsnödvändigt att tydligt distansera sig från showdans och underhållning.

Mångkulturell dans

Det visas också dans med rötter i andra kulturer. Det är flamenco, tango, kinesiskt och indiskt. Ibland är det traditionellt, ibland är det dansföreställningar som skapats med inspiration och teknik från tango eller flamenco.

Improvisation

När improvisationsdansaren Julyen Hamilton gästar Unga Atalante 1989 blir det början på en lång period där improvisationsdansen får en stark ställning i Göteborg. Han inspirerar många att välja improvisation som en central metod i det konstnärliga arbetet.

Det finns åtminstone två tydliga linjer i detta. Den ena handlar om Contact improvisation, en internationellt etablerad metod för improvisation i samspel med andra kroppar. Den andra handlar om ett friare improvisatoriskt förhållningssätt, ofta tillsammans med improviserad musik.

Med tiden kommer också flera festivaler som fokuserar på mötet mellan improviserad rörelse och musik, och det startas grupper som utvecklar improvisationsdansen till en föreställningsform. Även i den dagliga träningen får improvisationen stor plats. Julyen Hamilton återkommer flera gånger till scenen med föreställningar och kurser.

Platsspecifik dans

Många föreställningar skapas specifikt för en plats ute i staden, eller för en speciell byggnad, på ett torg, i en kyrka. De framförs ofta en gång, och kan vara beställningsverk gjorda för en invigning eller jubileum. Men ofta är det koreografen själv som sett möjligheter i platsen och valt att göra en installation. Dessa verk är alltid skapade utifrån platsen, och publiken blir ofta en aktiv del av framförandet. Platsspecifika installationer kan förändra blicken på, känslan för, och tillhörigheten till en plats. Även efteråt. För både publiken och artisterna själva.

I allmänhet är inte gränserna mellan de olika formerna av dans så uppenbara. Tvärtom kan influenser från flera finnas med i en och samma föreställning. Inom alla former och stilar använder man rörelsematerial som är färgat av olika danstraditioner och träningstekniker.

DEN NYA MUSIKEN

Det finns ett genuint intresse för experimentell ny musik, kammarmusik och musikedramatik på Unga Atalante. Samarbetet med Musikhögskolan och det faktum att scenen erbjuder ett förstklassigt rum för musikkonst gör snart att en bred palett av musiker och kompositörer blir ett vanligt inslag i repertoaren. Speciellt viktig blir scenen för de som vill utveckla det sceniska och visuella i sina musikverk.

Underground, slagverk och elektronik

Under åttiotalet är **undergroundscenen** stark i Göteborg, speciellt på musikområdet. En del av den utgörs av en ganska rå, men minimalistisk musik, ofta repetitiv och performativ till sin karaktär, med slagverk, uppmickade "saker" och elektronik. Det är den tidens ljudkonst. Den inspirerar många och är ofta visuellt underhållande. För kretsarna kring Atalantes föregångare Ny Scen, och skivbolaget Radium, blir Atalante lite av en ny hemmascen.

Slagverksmusiken överlag får en stark ställning med professor Einar Nielsens studenter och ensembler från Musikhögskolan. Slagverksmusik som framförs live av en till tre personer blir ett återkommande inslag i Rubicons projekt. Det är musik med mycket energi och stor dynamik. Samtidigt är det musik som inte skriver på näsan utan lämnar stor plats för koreografin. Flera slagverkare arbetar nära scenen under många år och kompositörer som Xenakis får samsas med nya kompositioner och improvisation.

Självklart är också den **elektroakustiska** musiken en livlig gren och 1990 presenteras den nya *Datormusiken* i ett samarbete mellan Musikhögskolan och Chalmers. Programmerare gör projekt tillsammans med kompositörer för att prova de nya digitala verktygen i musikaliska projekt och alla får lära sig det nya ordet "loop".

Kammarmusik, vokalt och barock

Det lokala avantgardet av **kompositörer** från Musikhögskolan blir också regelbundna gäster, liksom

flera viktiga **kammarensembler**, ofta med en mer modernistiskt färgad instrumental minimalism. Den **vokala musiken** tar plats på Unga Atalante genom ensembler som arbetar med samtida, experimentell och improviserad körmusik. Det är klassiskt skolade sångare på hög nivå som experimenterar med nyskapande former och samarbetar med konstnärer och författare. De vill göra föreställningar snarare än konserter, och utforska hur scenisk aktion, scenografi, ljus och kostym kan vidga begreppet av vad en kör egentligen är.

Barockmusik blir vanlig på Unga Atalante tack vare den våg med nytolkningar av barockmusik som kommer under åttiotalet. På scenen möter vi detta i både sångprogram, konserter och operor, och den spröda och svängiga musiken är ett välkommet avbrott till den avantgardistiska minimalism som finns i mycket av det som visas på Unga Atalante.

Musikdramatik

Kammaropera får en särställning under de första åren, tack vare samarbetet med Utomjordiska Teatern. Den första föreställning som spelas på Unga Atalante är en nyskriven opera av Carl-Axel Hall och Martin Nyström som visas i samband med invigningen i februari 1987. Utomjordiska Teatern spelar under några år flera barockoperor, men det görs också gästspel av andra grupper med samtida opera och musikdramatiska experiment. Utomjordiska blir kända för sina musikaliskt framstående nytolkningar av barockoperor som annars sällan framförs. Musiken låter de sedan krocka med iscensättningar som är fantasterier av galna idéer, färgstark kostym och häpnadsväckande scenlösningar. Det blir både subtilt, burleskt och nyskapande på en och samma gång.

MÖTESPLATSER

Redan under de första åren blir Unga Atalante en spetskonstnärlig mötesplats för flera konstområden. Här kan man se experimentell dans, fysisk teater, musik, opera, film, varieté, uppläsningar och utställningar. Och man vet aldrig vad som väntar. Idéen att det är viktigt att artister från olika håll möts och lär känna varandra lever starkt på scenen. Det kan leda till nya samarbeten i de egna föreställningarna eller resultera i blandkvällar, festivaler och gästspel. Nätverken växer också genom att de grupper som gästspelar ofta blir en del av scenens gemenskap.

Gästspel

De första åren ges många föreställningar och konserter med anknytning till det nära samarbetet med Musikhögskolan. Men det är också internationell danskonst, och några av de tongivande svenska koreograferna gästar regelbundet scenen, liksom danskonstnärerna från det framväxande lokala danslivet.

I mån av plats, och om föreställningarna passar scenens konstnärliga profil, visas även konst från andra konstområden. Det är rumsliga installationer, experimentell teater, litteraturkvällar och performance. Detta bidrar till att scenen får en alltmer gränsöverskridande repertoar.

Mötesplatserna

1989 startar Måndagkvällar, en regelbunden serie kvällar där artister från alla konstområden bjuds in att visa något ur sitt arbete och berätta om sitt konstnärsskap. Under 1989 genomförs arton Måndagkvällar och de blir till en viktig träffpunkt för den fria kulturen. Sådana program kommer att finnas med i olika skepnader genom åren och är ett effektivt sätt att ge det nyskapande och oetablerade en chans att möta både publik och branschfolk, och stimulera till nya kontakter och samarbeten. I alla de här blandprogrammen är samtal ett centralt inslag, både på scenen eller mer informellt i foajébaren efteråt. Det är samtal om konst, om det som visas, om vad som fungerar och

vad som är mer problematiskt.

Varieté Atalante

Efter att Teater Kolibri uppträtt på just en Måndagkväll skapas idén om Varieté Atalante, som sätts upp i åtta olika versioner de följande åren. Niklas Rydén, husbandet von Dy och Teater Kolibri skapar tillsammans ett slags Nyvarieté, med commedia dell'arte-karaktärer, egen skönsjungande primadonna och nyskrivna texter. De bjuder in en blandning av poeter, avantgardemusik, trollkarlar, nutida dans, performance och cykelekvilibrister. Föreställningarna samlar runt tjugofem personer på scenen och är ibland över tre timmar långa. Varietén blir en stor succé och en mötesplats för publik och artister med helt olika bakgrund.

Festivaler

Vill man ge många artister chansen att uppträda, vill man skapa möten, locka publik och bli uppmärksammas kan festivalen vara en bra form. Den skapar tryck och ger energi. Därför presenterar Unga Atalante under åren flera dansfestivaler, musikfestivaler, poesifestivaler och konstvideofestivaler. Dansfestivalen Dansprakt 1989 presenterar koreografer som Margaretha Åsberg och Per Jonsson. 1994 skapar Birgitta Winnberg och Göteborgs kommun Göteborgs Dans- och Teaterfestival. Den betyder mycket för att i Göteborg lyfta hela det kulturella fältet av experimenterande scenkonst som Atalante är en del av. Med internationella gästspel av hög kvalitet inom dans, teater och nycirkus synliggör festivalen den alternativa kulturen och ger den större tyngd, samtidigt som den inspirerar det lokala kulturlivet och publiken med nya intryck.

Maraton

Något som återkommer på Atalante i flera skepnader genom åren är maratonföreställningar. För alla med drömmar och kreativa fantasier är tanken att sträcka ut tiden mot det ofattbara svår att motstå. Redan i maj 1987 ordnar fem pianister ett tjugosex timmars Satiemaraton och spelar stycket *Vexations* om och om i över ett dygn. Publiken ligger på filtare i sanden, som under det första halvåret fyller scenen, och lyssnar. I november samma år gör Rubicon ett dansmaraton på fyrtioåtta timmar där trettio dansare turas om att uppföra ett och samma solo om och om igen. Båda dessa blir omtalade och väcker fortfarande minnen hos publik och medverkande.

Tidskriften Atalante

1989 startar scenen ett informationsblad som snart utvecklas till en egen tidning, tidskriften Atalante. Efter några år har den blivit till ett kulturmagasin för den fria konsten i Göteborg. Den har ett nätverksbaserat redaktionsråd med över tjugo skribenter och andra företrädare för den fria konsten. Tidskriften betyder mycket för att synliggöra Unga Atalante och fördjupa den kulturpolitiska profilen och den blir ett viktigt forum för hela den fria kulturscenen i Göteborg. De sista åren bifogas ett kalendarium, *Kedjan*, som tipsar om angelägen kultur i Göteborg från alla konstområden. Niklas Rydén får 1996 Västsvenska publicistklubbens pris för årets journalistiska gärning för sitt arbete med tidningen. Det görs femtiotre nummer innan den 1997 läggs ner. På atalante.org/tidning går alla dessa att läsa. De ger en god inblick i vad som skedde på scenen under dessa år.

MINNESVÄRDA ÖGONBLICK 1987–1996

Det finns många underbara händelser att minnas. **Oline Stig** som äter glas och läser poesi på **Varieté Atalante**, och de tyska clownerna med **dresserade hundar**. Eller filmfestivalens **Cinemix** med **Carl-Johan de Geers** iscensatta **middag** och sittning med hundra gäster, som blir oföglömlig för alla som är där.

Eller sanden. Det första halvåret är scenen täckt av **tjugotvå ton finkorning sand från Vättern**. Den vattnas, krattas och sköts med omsorg. Barnen älskar den. Det görs dans, konstinstallation,

konserter och barockopera med beduintält i sanden. Och den sprider sig. Överallt i lokalerna. Överallt. Och så vacker den är. Ljussatt, böljande, mjuk. En bit av den verkliga världen mitt inne i fiktionens finrum.

Zac O'Yeah arrangerar 1992 **Göteborgs alternativa filmfestival**. Mitt i natten visas obskyr, alternativ och experimenterande kortfilm och animation. Programmet börjar klockan två på natten och publiken får se både superåtta, brusig VHS och datorgrafik. Datoranimationerna visas på en liten svartvit Macintosh Plus som står mitt scenen med sin 9" svartvita skärm, ungefär som två moderna mobiltelefoner bredvid varandra sex meter bort. Publiken får kisa för att se något alls, men det är ändå en av datoranimationer som kammar hem stora priset klockan fem på morgonen.

Eller när det börjar brinna. En stämningsfull performance. **Carl-Michael von Hausswolff, Leif Elggren**, kanske Kent Tankred. En uppmickad vajer spänd över scenen gör ljudkonst. Tre kistor för aktörerna. Och längst fram stora, låga tråg med stillsamt **brinnande fotogen**. Som sakta klättrar över kanten och ner på golvet. Det börjar brinna i dansmattan av plast. Rökutvecklingen är ymnig. Atalantes personal släcker lugnt med släckare, öppnar nödutgångar för att vädra ut, och installationen kan fortsätta. Märkena i mattan och trägolvet finns kvar många år.

Och **Gun Lunds** två storslagna utomhusprojekt, **Världens Tak**, 1993, och **I Gudars skymning**, 1989. I **Världens Tak** sitter publiken på hustak nära hamnen och ser ett trettiotal dansare befolka taken på husen runtomkring tillsammans med femton sångare och musiker.

I **Gudars Skymning** spelas vid havet i **Vadholmen** norr om Kungälv. Dansare på berg och i hav. Tre musiker med uppmickad slagverksmusik live. Och så publiken. De kommer i bussar och bilar.

Tretusen personer på fyra dagar. Vem påstår att det experimentella inte kan dra publik?

Och så är det **Dybaletten**. Ett samarbete mellan några från scenen och några från **Utomjordiska Teatern**. De gör regelbundet sina underbart bisarra installationer och performance. Vem kan väl glömma kvällen när de placerar en duschkabin i foajén, och fyller den med lera. In träder en kostymklädd herre, lite avmätt, går värdigt in i kabinen. En kvarts timme, och en performance senare, är han totalt inplattad i lera. Från topp till tå. Kavajen blir sedan liksom förstenad och kan användas som objekt i flera kommande produktioner.

Samma gruppering ligger också bakom de **parafraaser** som görs på premiärfesterna efter Rubicon-koreografernas premiärer. Några medarbetare med god insikt i föreställningarna framför då en remixad kortversion av föreställningen med sig själva i rollen som dansare. De träffar ofta mitt i prick och river ner skratt från den bubbelrusiga publiken.

Så det är Atalantes första tio år. En energifylld mix av angelägen dans, musik, lera och champagne. Och massvis med människor, viktiga idéer och kompromisslösa projekt.

Det är tio år fyllda av en enorm tro på konstens förmåga att förändra, på mötenas kraft och på rätten att skaffa sig en röst. Och det får Unga Atalante. En röst. Scenen bygger under dessa år den starka ställning den fortfarande har som en kvalitativ plats för det nya, det oväntade, för det som vill vidare.

FAKTA 1987–1996

EGNA ARRANGEMANG

Eva Ingemarsson Dansproduktion

Allting rasar inför en naken skuldra 1987, Ata-Ata 1987, Maratondans 1987, Hemliga Dagar 1988, Kantat 105 1989, Passage 1989, Lycke liten 1991, Rävornas bröllopsdans 1991, Nueva York 1991, I Tiden 1992, Objudna gäster 1992, Skuggbild 1992, Hotell 11 1993, Solo på kub 1993, High heel's 1993, Hemligheter 1994, Leonardo da Vinci, invigning av utställning 1994, I ett vitt intet 1994, Bröllopsnatten 1994, 4 Solon 1995, Vita läppar 1995, Konsten är stulen 1996, Mein Ego 1996.

Gunilla Witt

Två färger är vita 1989, Det lyser på gränsen 1990, Gunnebo slott 1991, Lögnsolo 1991, Nueva York 1991, I Tiden 1992, Den installerade kvinnan 1994,

Gun Lund

En afton på Sveaplan 1988, I gudars skymning 1989, I sinom tid 1990, Kan dinsky - så kan jag 1991, Avsågad 1991, I Tiden 1992, I mellanrum 1992, Au Point Extrême 1993, Dans & Kult 1993, Dansen möter musiken 1993, Kärringberget 1993, Världens Tak 1993, Dance, sound & space 1994, Images of dreams and death 1994, Halmgång 1994, Tabula Rasa 1996, I...Tid 1997.

Rubicon Stadens Dansare

Götaplatsens trappor 1986-1991, Bro till Bro 1987, Dans på slutning av gräs 1988, Börsens gård 1989, Dans i träd och kyrka 1989, Dans kring slottet i Örebro 1989, Dans utanför Röhsska museet, på trappor och bänkar 1989, Chalmers, invigning av ny byggnad 1990, Gerilladans, Kungsgatan till Brunnsplanen 1991, Kronhuset 1991, O människa, Vasaparken 1990, Dans på väg och vatten, Chalmers 1990, Faesbergia, Mölndals torg 1991, Mollösund 1992, Randen, Chalmers ljusgård 1992.

Niklas Rydén

Varieté Atalante 1990--92, vonDy, experimentorkester 1989, Krock, ungdomsprojekt med Bohusläns Blåarsymfoniker 1987, musik till huskoreografernas föreställningar

Mötesplatser

Varieté Atalante sätts upp i åtta olika versioner av på initiativ från **Teater Kolibri** och husbandet von Dy. Kristin Rode, Wolfgang Weiser, Tinna Ingelstam, Martin Bröns, Niklas Rydén, Cilla Siverbo, Tommy Olsson och Göran Hartman. 1990–92

Måndagkvällar är Atalantes sexton möteskvällar för artister från olika genrer 1989–90.

Turnéer

Hemliga dagar i **Mora** 1998, Figurligheter **Stockholm, Umeå** 1989, 1991, Eva Ingemarsson, nordiskt seminarium på **Grönland** 1992, hon spelar också i **Moskva**, 1995 och **London** 1994

DANS

Det nya västsvenska danslivet

Ulla Eckersjö, Stina Hedberg, och Gudrun Gylling som är aktiva på dansscenen. Under nittioalet tillkommer en ny generation med Anna Westberg, Katarina Eriksson och Maria Mebius Schröder, som senare bildar improvisationsgruppen *Floke*. Bronja Novak, Ami Skånberg Dahlstedt, Tina Andersson, Veera Suvalo-Grimberg, Peter Svenzon, Ulrika Fernqvist, Luisa Denward, Olof Persson,

Lee Kum Ah Nathansen, Jonna Kevin, Gunilla Jansson, Åsa Thegerström, Torun Odlöv och Anna Wennerbeck är alla danskonstnärer som blir tongivande i det framväxande danslivet. De uppträder regelbundet på Unga Atalante i huskoreografernas föreställningar eller med egna projekt och grupper.

Övriga dansare som medverkat i föreställningar på Unga Atalante

Helena Andersson, Tinna Edlund, Eva Edlund, Joachim Berntson, Ingvar Jönsson, Gerhard Hoberstorfer

Lokala grupper

Friska Fläcktar, Äckliga personers kulturella sällskap, Floke och Embla.

Svenska koreografer

Margaretha Åsberg, Efva Lilja, Tiger, Cristina Caprioli, Linda Forsman/Korda och Per Jonsson.

Internationella gästspel

Susan Osberg, *Compagnie Archipel-Süd*, Jukka Korpi och Frances Becker.

Barn och Unga

Rubicon spelar **Figurligheter** 1987–92, **Sand mellan tårna** 1987 och **I luftskor** 1988. Eva Ingemarsson och Niklas Rydén, **Hemligheter** 1994, 1996

MUSIK OCH ANDRA KONSTOMRÅDEN

Kompositörer

Zbigniew Karkowski, Anders Hultqvist, Carl-Axel Hall, Åke Parmerud och Niklas Rydén gör musik till scenens egna föreställningar och gästspelar med olika projekt.

Underground-scenen

är stark i Göteborg och präglar unga musiker som Johan Söderberg och Jean-Louis Huhta som regelbundet arbetar med Rubicon. Det görs också gästspel av artister som *Phauss*, *Son of Gods*, *The Fugs* och *Elgaland-Vargaland*. Även kultsyntbandet *Twice a Man* gästas flera gånger.

Samtida kammarmusik

spelas på Unga Atalante av ensembler som *MODE-ensemblen*, *Hallandsensemblen* och *Terry Riley duo*. Göteborgskompositören Anders Hultqvist gör flera projekt som *A moment in the Rosegarden*.

Elektronmusik

Åke Parmerud, Zbigniew Karkowski och Ulf Bilting

Vokal musik

Gunnar Eriksson med *Göteborgs Kammarkör* och *Rilke-ensemblen*. Och improvisations-kören *Alice B* med röstkonstnären Erik Lindman. *Musica Vocalis*.

Körer med scenisk inriktning

Amanda, Rabalder

Slagverksmusiken

Einar Nielsen, Jonny Axelsson, Johan Söderberg och Per Sjögren.

Barockmusik

Utomjordiska Teatern gör operorna *Ropa efter mera* och *Susanna – hon i badet*, båda med musik av Stradelli. Utomjordiska leds då av Göran Karlsson, Mikael Paulsson och Johann Nordqvist. Även Katarina Karlsson uppträder regelbundet med nyskapande barock.

Modern kammaropera

Kärleken är halv och världen är full av tenorer, heter invigningsoperan med libretto av Martin Nyström och musik av Carl-Axel Hall. Andra minnesvärda projekt är Patafysiska operettsällskapets uppsättning av Boris Vians *Dagarnas Skum*, och Eric Lindman som den galne kungen i Peter Maxwell Davies' *Eight Songs for a Mad King* med MODE-ensemblen.

Varietéer och föreställningar

Några musiker återkommer i flera olika sammanhang som Johan Borgström, Lars Almqvist, Olle Niklasson och Stefan Sandberg

Från andra konstområden

Skådespelaren Henric Holmberg, *Teater Albatross* och Robert Jakobsson, *Teater Åttonde Dagen* från Polen, författaren Zac O'Yeah, kostymören Nonno Nordqvist, konstnärerna Pål Svensson och Roland Borén, författarna, Jan Norming, Magnus Hedlund, Clas Hylinger och Tomas Forser, regissören Gunilla Gårdfeldt.

MÖTESPLATSER, SERIER OCH FESTIVALER**Dansfestivaler**

Fridansfestival 1988, *Dansprakt* 1989, *11 solon* 1993 och *Göteborgs dansdagar* 1996.

Musikfestivaler

Improvisation Ajouté II 1988, *Chalmers Datormusik* 1989–91 och *Nätverk 96*, 1996.

Andra festivaler

Göteborgs alternativa filmfestival 1992, *DS Art Poesifestival* 1992, *Monitor 94&Öyvind Fahlströms radiobio* 1994, *Göteborgs Filmfestival Cinemix*,

PERSONAL

Från 1990 har Gun Lund, Gunilla Witt, Eva Ingemarsson, Lars Persson och Niklas Rydén halvtidsanställning på scenen. Där finns också Zac O'Yeah, Anna Wemmert Clausen och Madeleine Strandberg, som ansvarig för ljus och scen, samt Tove Weigel som kostymör och annat. På kontoret arbetar under mellan 1986–1997 i tur och ordning Karin Hansson (Ahnfeldt Rönne), Ingela Andersson, Lars Persson, Bo-Stefan Lundqvist, Karin Liedberg, Maria Ljunggren, Magnus Thelander, Ulf Sigvardsson och Mika Becker. Ingen har heltidslön, alla stämplat över sommaren. Andra som arbetar under kortare perioder är Mats Larsson, Sofia Thorén, Anna Lyons, Johann Nordqvist, Åsa, Petra, Göran Ekmark, Åke Lund, Petra Fernström, Åsa Olofsson, Brita Bahlenberg och Pelle Bolander.